

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 391/2025
02.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Михаила Woodard Зотовића и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Михајла Woodard Зотовића – адвоката Драгослава Трнинића и Војислава Шаина и браниоца окривљеног Марка Алексића – адвоката Марка Пушице, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К број 251/23 од 28.02.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 638/24 од 26.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 02.04.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Михаила Woodard Зотовића – адвоката Драгослава Трнинића и Војислава Шаина и браниоца окривљеног Марка Алексића – адвоката Марка Пушице, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К број 251/23 од 28.02.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 638/24 од 26.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К број 251/23 од 28.02.2024. године окривљени Михаило Woodard Зотовић и Марко Алексић, између осталих, оглашени су кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђени и то окривљени Михаило Woodard Зотовића на казну затвора у трајању од три године у коју казну му је урачунато време проведено притвору, а окривљени Марко Алексић на казну затвора у трајању од три године и шест месеци у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Према окривљеном АА и окривљеном Михаилу Woodard Зотовић изречена је мера безбедности одузимања предмета, а од окривљеног АА је на основу члана 91. и 92. КЗ одузета имовинска корист прибављена кривичним делом. Окривљени су ослобођени дужности плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала и одлучено је да исти падају на терет буџетских средстава.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 638/24 од 26.11.2024. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Београду и бранилаца окривљених, а пресуда Вишег суда у Београду К број 251/23 од 28.02.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су поднели:

- браниоци окривљеног Михаила Woodard Зотовића – адвокати Драгослав Трнинић и Војислав Шаин, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе;

- бранилац окривљеног Марка Алексића – адвокат Марко Пушица, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Михаила Woodard Зотовића – адвоката Драгослава Трнинића и Војислава Шаина и браниоца окривљеног Марка Алексића – адвоката Марка Пушице су неосновани. Браниоци окривљених захтевима за заштиту законитости истичу битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводећи да се пресуде заснивају на незаконитом доказу и то на налазу судског вештака за област информационе технологије из разлога што је наведено вештачење извршено на основу наредбе ВЈТ од 10.06.2020. године, што је супротно одредби члана 152. став 3. ЗКП, која предвиђа да се претресање уређаја за аутоматску обраду података предузима искључиво по наредби суда.

Поред наведеног бранилац окривљеног Марка Алексића – адвокат Марко Пушица као незаконит доказа издваја и исказ сведока, полицијског службеника ББ, јер је овај сведок оперативна сазнања о продаји опојне дроге од стране окривљених изнео у истрази и на главном претресу, из чега произилази да побијане пресуде почивају на оперативном раду полиције, а не на доказима на којима се у складу са ЗКП може засновати судска одлука.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Из списка предмета произилази да је вештачење мобилног телефона марке „...“, модел „...“, црне боје, ИМЕИ броја ..., са припадајућом СИМ картицом мобилног оператора ВИП, серијског броја ..., привремено одузет од окривљеног АА, по потврди о

привремено одузетим предметима од 03.06.2020. године, одређено наредбом ВЈТ у Београду КТИ бр.265/20 од 10.06.2020. године, на основу члана 113, 114, 117 и 118. ЗКП, а за вештака за област информационе технологије је одређен судски вештак Саша Крстић.

Одредбом члана 113. став 1. ЗКП прописано је да ће орган поступка одредити вештачење када је за утврђивање или оцену неке чињенице у поступку потребно стручно знање.

Одредбом члана 117. став 1. ЗКП прописано је да ће орган поступка по службеној дужности или на предлог странке и браниоца одредити вештачење писаном наредбом, а ако постоји опасност од одлагања вештачење се, уз обавезу састављања службене белешке, може одредити и усмено.

Како је писана наредба јавног тужиоца ВЈТ у Београду донета у складу са одредбом члана 113. став 1. и 117. став 1. ЗКП, која регулише доказну радњу вештачења у предистражној фази поступка, на основу овлашћења из одредбе члана 285. ЗКП, то је вештачење садржаја мобилног телефона које је обавио вештак за област информационе технологије Саша Крстић учињено у складу са одредбама Законика о кривичном поступку. Стога је, по оцени овог суда, налаз и мишљење вештака за област информационе технологије Саше Крстића од 16.06.2020. године законит доказ на коме се пресуда може заснивати.

У конкретном случају није ни обављено претресање уређаја за аутоматску обраду података и опреме, у смислу члана 150., 152. и 155. ЗКП, па самим тим није била неопходна наредба суда, како то погрешно закључују браниоци, већ је орган поступка – јавни тужилац, који руководи предистражном фазом поступка, у циљу доказивања чињеница у поступку, одредио вештачење. Наведена доказна радња је у свему изведена у сагласности са законским одредбама чланова 113 - 118 ЗКП, услед чега по оцени Врховног суда ни непосредно ни посредно, сама по себи, нити према начину прибављања није у супротности са Уставом, Закоником о кривичном поступку, другим законом, општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима.

Такође су као неосновани оцењени наводи захтева браниоца окривљеног Марка Алексића – адвоката Марка Пушице којима се као незаконит доказ истиче и исказ сведока полицијског службеника ББ, јер се побијане пресуде заснивају на оперативним сазнањима наведеног сведока, из разлога што из списка предмета произилази да је сведок ББ – полицијски службеник, у току поступка саслушан као сведок на околности и чињенице које је непосредно запазио приликом обављања службене радње, а поводом предметног догађаја, те који је објаснио да је критичног дана, заједно са колегама пратио кретање АА, да су зауставили окривљеног АА и личним прегледом код њега пронашли опојну дрогу упаковану у пвц пакетиће, да су заједно са њим отишли у изнајмљени стан, да су приликом уласка у стан затекли окр. Марка Алексића и Михаила Зотовића, да су у стану пронашли опојну дрогу и вагицу за мерење и да су личним прегледом окривљеног Михаила такође пронашли опојну дрогу.

Како се, дакле, наведени сведок у свом исказу није изјашњавао о околностима везаним за оперативна сазнања, до којих је дошао у вези са обављањем службене дужности, већ о околностима које је непосредно видео приликом обављања службене

радње критичном приликом, то је поднети захтев оцењен као неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У преосталом делу захтева, у односу на горе наведену повреду закона, бранилац окривљеног Марка Алексића указује да је ДНК вештачењима претходила контаминација у виду преноса билошког материјала окривљеног и то пре свега услед претходног хемијско – токсиколошког вештачења, а накнадно и услед начина на који је материјал достављен на вештачење, у заједничком паковању, па судски вештак приликом испитивања на главном претресу није могао искључити могућност преноса биолошких трагова унакрсном контаминацијом предмета вештачења. Овим наводима се суштински оспорава доказна снага ДНК вештачења Медицинског факултета Универзитета у Београду, Института за судску медицину – ДНК лабораторија бр. 375/20 од 15.10.2020. године и допунско вештачење од 25.01.2022. године, а самим тим и чињенично стање утврђено у правноснажним одлукама, што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па се Врховни суд у оцену ових навода захтева није упуштао.

Браниоци окривљеног Михаила Woodard Зотовића – адвокати Драгослав Трнинић и Војислав Шаин у поднетом захтеву, као разлог подношења, истичу и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводећи да није конкретизована радња кривичног дела од стране окривљеног односно да нису наведене конкретне радње окривљеног којима је извршио предметно кривично дело.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Михаила Woodard Зотовића се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Изреком правноснажне пресуде окривљени АА, Михаило Woodard Зотовић и Марко Алексића оглашени су кривим да су „, дана 03.06.2020. године, у Београду, ...по претходном договору и заједно неовлашћено, ради продаје, држали супстанце које су проглашене за опојне дроге, а окривљени АА и ради продаје преносио супстанце које су проглашене за опојне дроге, у урачунљивом стању, свесни да је њихово дело забрањено, на тај начин што је окр. АА наведеног дана ради продаје преносио опојну дрогу хероин, када је заустављен од стране полицијских службеника,... који су му личним прегледом у десном цепу тренерке, пронашли 12 ПВЦ пакетића са укупно 3,85 грама опојне дроге хероин, ... 50 евра и 3.000,00 динара, ... у ком стану су истог дана окр. АА, Woodard и Алексић,... неовлашћено ради продаје држали 24 ПВЦ пакетића са укупно 7,70 грама опојне дроге хероин, које су полицијски службеници личним прегледом пронашли код окр. Woodard Зотовић, док су на столу у кухињи држали и један ПВЦ пакет са укупно 15,74 грама исте опојне дроге, ... 1 ПВЦ пакет у коме се налазила смеша кофеина и парацетамола укупне нето масе 36,02 грама... и једну електронску вагицу..., на којој су вештачењем детектовани трагови кофеина, парацетамола и опојне дроге хероин, при чему су били свесни свог дела и хтели његово извршење.“

Из овако описаних радњи извршења кривичног дела јасно је да је окривљени Михаило Woodard Зотовић заједно са осталим окривљенима извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, при чему из изреке јасно произилазе радње

окривљеног који је заједно са осталим окривљенима неовлашћено ради продаје држао супстанце које су проглашене за опојне дроге и то 24 ПВЦ пакетића са укупно 7,70 грама опојне дроге хероин који су личним прегледом пронађени код окривљеног и на столу у кухињи држали и један ПВЦ пакет са укупно 15,74 грама исте опојне дроге, па су супротни наводи бранилаца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Михаила Woodard Зотовића– адвоката Драгослава Трнинића и Војислава Шаина и браниоца окривљеног Марка Алексића – адвоката Марка Пушице, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведене захтеве браниоца окривљених одбио као неосноване.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић